

Jan Szancenbach

2012-05-07

(1928-1998)

Malarz, przedstawiciel koloryzmu, profesor Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

Urodził się 8 stycznia 1928 roku w Krakowie. Jego ojciec, Jan Szancenbach, był lekarzem, jeńcem obozu w Starobielsku (zamordowany w Charkowie). Matka, Maria Skłodowska-Szancenbachowa, była malarką, uczennicą Olgi Boznańskiej.

Jan Szancenbach studiował w Kunstgewerbeschule (Szkołe Przemysłu Artystycznego, 1940-1942) w Krakowie. Jego profesorami byli: Józef Mehoffer, Ludwik Wojtyczko i Andrzej Jurkiewicz. W latach 1943-1945, kiedy szkoła została zamknięta, wraz z kolegami, Tadeuszem Brzozowskim, Andrzejem Cybulskim, Wojciechem Hasem i Bronisławem Pawlikiem, kształcili się samodzielnie. W 1945 roku J. Szancenbach podjął naukę w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Przyjęto go na drugi rok studiów, do pracowni malarstwa Wojciecha Weissa, a następnie Eugeniusza Eibischa. W 1948 roku uzyskał absolutorium, zaś w 1952 roku dyplom. W 1948 roku rozpoczął pracę na rodzimej uczelni, początkowo jako asystent w pracowniach Eugeniusza Eibischa i Ludwika Gardowskiego, od 1959 roku jako adiunkt, następnie zaś wykładowca. Początkowo uczył rysunku i liternictwa, projektowania graficznego oraz technik graficznych. Od 1972 prowadził pracownię malarstwa sztalugowego na wydziale malarstwa. Pełnił funkcję dziekana tego wydziału (1972-1978 i 1981-1984), prorektora uczelni (1978-1981) oraz - przez dwie kadencje - rektora (1987-1993). W 1986 r. uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Był członkiem Rady Wyższego Szkolnictwa Artystycznego oraz Związku Polskich Artystów Plastyków.

Oprócz malarstwa sztalugowego zajmował się malarstwem w przestrzeni architektonicznej oraz konserwacją dzieł sztuki. Warto tu wspomnieć o widowni i plafonie w Operze Wrocławskiej oraz renowacji widowni Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie. Uprawiał także grafikę i sztukę użytkową. Projektował plakaty, znaczki, kostiumy, ilustrował książki. Zajmował się także oprawą plastyczną filmów animowanych.

W latach 1948-1998 brał udział w ponad 300 wystawach krajowych, ponad 70 zagranicznych, w tym ponad 50 wystawach indywidualnych. Prezentowano je m.in. w Tokio, Nicei, Florencji, Londynie, Wiedniu, Malmö i Düsseldorfie. Jego prace znajdują się w zbiorach wielu instytucji i muzeów w kraju na świecie oraz w licznych kolekcjach prywatnych (m. in. w Anglii, Australii, Argentynie, Francji, Grecji, Holandii, Japonii, Niemczech, Szwajcarii, Szwecji, Włoszech i USA).

Laureat wielu wyróżnień artystycznych, m.in. w konkursach na plakaty, odznaki, znaczki pocztowe, znaki firmowe, a przede wszystkim za prace malarskie. Wśród najważniejszych: Grand Prix na Międzynarodowej Wystawie w Monte Carlo (zespołowo), nagroda na wystawie "Człowiek i Praca", Wyróżnienie Ministra Kultury i Sztuki na V Ogólnopolskiej Wystawie Marynistycznej, medal na wystawie "Złotego Grona" w Zielonej Górze, Medal im. Wyspiańskiego (TPSP w Krakowie). Uhonorowany za swoją działalność m. in. Nagrodą Miasta Krakowa (1974), Nagrodą Prezesa Rady Ministrów "Za Twórczość dla Dzieci" (1978), Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki III, II i (trzykrotnie) I Stopnia (za pracę pedagogiczną, działalność organizacyjną w Radzie Wyższego oraz za całokształt twórczości), Złotą Odznaką ZPAP, Złotą Odznaką "Za Pracę

**Magiczny
Kraków**

Spółeczną dla Miasta Krakowa", Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, tytułem honorowym "Zasłużony dla Narodowej Kultury", Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Zmarł 15 grudnia 1998 roku.